

ASSOCIACIÓ D'INSPECTORS D'EDUCACIÓ DEL PAÍS VALENCIÀ

La Inspecció d'educació i la direcció dels centres davant de la gestió de la convivència

Casa de Cultura de Xàtiva

14 de desembre de 2017

Presentació Jornada: Vicente Doménech Querol. President d'ADIDE-PV

Estimats i estimades amics i amigues, sr. alcalde de Xàtiva, Sr. director territorial de València, president d'USIE-PV, Alejandro Amposta i d'ANIE la seua vicesecretari i consellera Susana Sorribes, companys i companyes

Benvinguts i benvingudes a esta Jornada Formativa que ADIDE País Valencià vos planteja.

En primer lloc agrair la vostra presència en esta Jornada, agraïment molt especial al CEFIRE de Xàtiva que acull la Jornada organitzant-la.

Encara l'absència del sr alcalde de Xàtiva que està malalt, el nostre agraïment per la seua acollida en esta ciutat en la qual alguns últimament pareix que estiguem empadronats per les continues visites que hi fem.

Companys i companyes, per fi tenim un Decret nou de la Inspecció Educativa tan treballat des de la Inspecció General primer quan era Inspectora General la nostra companya Susana Sorribes amb el seu equip d'inspectors, després amb Nieves Garcia i el seu equip i ara amb Jose Blasco i el seu equip, moltes versions moltes modificacions però al final per l'esforç de tots i totes tenim un nou Decret per la qual cosa el nostre agraïment i, pense que el tots els qui hem viscut eixa història de prop.

El tema de la Jornada «La Inspecció d'educació i la direcció dels centres davant de la gestió de la convivència» és un tema actual i, de vegades, molt difícil de gestionar. Remei Galiana, José Manuel Francés i Rogeli Santamaría ens ajudaran a poder gestionar els reptes de la convivència.

Resulta del tot evident -i per tant no caldria esmentar-ho- que si no hi ha un mínim de clima civilitzat, d'ordre, de disciplina i de convivència establitzada, a les aules i al centre educatiu, l'ensenyament es veu dificultat i, de vegades, fins i tot impossibilitat. L'existència, per tant i *a priori*, d'un ambient de relacions socials i convivencials entre els components de la comunitat educativa –alumnat, professorat, famílies, context immediat...- esdevé *conditio sine qua non*, per garantir una intervenció educativa profitosa.

La qüestió, però, no acaba ací. I és que no només un clima convivencial de mínims, resulta indispensable per a l'exercici normalitzat de la funció docent, sinó que, a més, una bona base de relació social -d'aula i de centre- esdevé la millor eina per garantir una formació integral i integrada del nostre alumnat, perquè la (bona) convivència no només és facilitadora dels proces-

ASSOCIACIÓ D'INSPECTORS D'EDUCACIÓ DEL PAÍS VALENCIÀ

sos instructius, sinó generadora d'actituds favorables a la bona relació entre iguals i diferents, és a dir, per a la socialització i el creixement personal, alhora

El fenomen de les relacions de convivència i confrontació als centres educatius ha esdevingut un tema de preocupació creixent en la nostra societat. Dins d'aquesta àmplia temàtica destaca el problema social del maltractament entre iguals, però cal considerar que els problemes de convivència i confrontació tenen lloc entre tots els agents de la comunitat educativa.

El centre educatiu ha de tenir com a finalitat aprendre a convida, acceptant el pluralisme, respectant les diferències, potenciant allò que ens uneix, treballant per la cohesió del grup, cooperant amb els altres, compartint la pràctica educativa, participant activament en els projectes, sabent dialogar...

El conflicte és un element inherent a les organitzacions. N'hi ha de moltes menes; els que més preocupen als centres educatius són els interns, aquells que es dirimeixen en el si del claustre de professors. Els principals conflictes interns s'originen per l'accés als recursos (dos mestres que volen la mateixa tutoria, el repartiment de les hores de suport entre els cicles o les àrees, els horaris...), per l'accés als càrrecs (coordinadors de cicle, cap de seminari...) i, també, en la delimitació dels compromisos laborals (reduccions horàries, hores de permanència, acompanyament de sortides, justificació d'absències, etc.).

A la base d'aquests plantejaments hi ha la constatació que el desenvolupament i la millora de les organitzacions no es pot afrontar sense tenir en compte la manera com els actors organitzacionals atribueixen sentit a la realitat. S'entén que l'essència de l'organització és el resultat d'un procés complex de construcció social que es nodreix de les interaccions dels seus membres, cosa que dóna lloc a una cultura organitzativa determinada. Des d'aquesta perspectiva els conflictes són inherents a l'organització, ja que reflecteixen les diferències de punts de vista, d'interessos, d'opinions, etc. dels seus membres sobre qüestions que són d'interès comú.

Gestionar els conflictes de convivència i assetjament és un problema de recreixement i descoberta del que significa la integritat i la dignitat de totes les persones que conviuen en un centre educatiu

L'assetjament laboral s'està convertint en una de les majors xacres del segle XXI. El que una societat democràtica no permet pel seu afany de transparència, l'assetjament laboral comença a ser una eina més per aconseguir efectes que d'una altra forma no són possible

Per una banda veurem com afrontar des dels centres La inspecció d'educació en la gestió dels conflictes en els centres educatius i per altra com hem d'entendre el nou PROTOCOL DE PREVENCIÓ I ACTUACIÓ DAVANT

ASSOCIACIÓ D'INSPECTORS D'EDUCACIÓ DEL PAÍS VALENCIÀ

DE L'ASSETJAMENT LABORAL EN CENTRES DOCENTS DEPENDENTS DE LA CONSELLERIA D'EDUCACIÓ, INVESTIGACIÓ, CULTURA I ESPORT.

Per finalitzar la Jornada veurem com la inspecció d'educació s'implica en la transició, no sols en al forma sinó en el fons. La transició entre etapes educatives és un procés que preocupa alumnes, pares, professors i gestors del sistema educatiu per les implicacions que això té a nivell acadèmic, social i emocional per als estudiants. Moltes vegades, la falta de col·laboració i coordinació entre les institucions d'educació primària i secundària suposa una dificultat (Antúnez, 2005) contra la que és necessari lluitar.

Però què hem d'entendre per transició? Gimeno (1997) la definix com el moment i l'experiència de viure la discontinuïtat dins de la natural multiplicitat, diversitat i polivalència del món social i cultural en que ens toca viure en un cert moment (transicions sincròniques que es produïxen en un determinat temps vital), o l'experiència i el moment de passar, sense poder tornar, d'un estadi a un altre, d'un estat a un altre diferent, d'un nínxol que superem o que perdem a un altre diferent (transicions *diacròniques*).

En educació, la transició és el procés que viuen els alumnes quan canvien de curs, cicle o institució; canvi que pot afectar el seu ambient social, a la metodologia d'ensenyança, al seu grup de companys, als professors, etc. Este canvi es desenrotlla de forma positiva quan permet l'adaptació a la nova situació sense que això supose cap tipus de contratemps per a l'alumnat a nivell educatiu, social o emocional. No obstant això, l'experiència ens mostra que nombroses vegades la transició és viscuda pels estudiants com quelcom traumàtic que acaba afectant-los, almenys temporalment, en els nivells mencionats.

Estimats companys queda inaugurada esta Jornada i espere que siga profitosa per a tots i totes i que passem un bon dia